

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Annæ sanctitate, & ceterarum sororum matrimonijs. cap. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

diolani: vbi si qua de causa in rebus ecclesiarum constituendis, gregeque ad rectam viam reducendo, sumptu opus esse viderat; de suo liberaliter iussit suppeditari: vt nihil penitus ex ipsius ecclesiarum fructibus ipse Romae tunc existimetur percepisse. Humaniora literarum studia coluit, cumque viros eruditissimos in eo genere plures apud se haberet; ex eis, aliisque nobilem instituit Academiam, cuius exercitationes noctes appellavit Vaticanas; quoniam publicis, plerumque negotiis interdum occupatus, certas eis dabat ipsius intempesta noctis horas. Valebant ea studia, ad doctrinam morum, facultatemque dicendi comparandam; tum memoriam quoque exercendam: dum posita quaestione, quae ad mores pertineret; in vtramque partem, quam poterant ornate, copiose, atque eleganter differebant. ad animorum vero relaxationem aliquid etiam admiscere liberalis ioci solebant, ac leporis. ex horum numero, & ex eis, quos in consultationibus adhibebat, viri fuerunt, tum literis, tum dignitate clarissimi; qui magno fuerunt, partimque adhuc sunt reipublicae christianae vsui, atque ornamento: ex quibus Episcopi, Cardinales; & ipse quoque Gregorius XIII. extiterunt. Curabat ille, per eas exercitationes, non solum eiusmodi doctrinae praecipua, dicendi quoque vsu assequi; sed etiam, quae in loquendo sentiebat, impedimenta naturae superare: concisas enim sententias, immo etiam verba ipsa immuta habita quodam nimiae celeritatis pronuntiare solebat. quibus in rebus, quantum profecerit; tum illius iudicium in scribendo, alienisque scriptis corrigendis postea indicauit; tum frequentissima conciones declararunt. Atque huiusmodi studia non parum ad eius quoque salutaria consilia valuisse postea fatebatur. cum enim illi Stoicorum sententia in Academia

impugnanda quandoque obuenisset; contra potius sese ad eos aliquo modo sequendos, hoc est ad perturbationes comprimendas, dum ei rei studeret, animique perfectam moderationem comparandam, sensit incitari; ex quo Epicteti philosophi libellum frequenter in manibus habere, eiusque praecipua valde obseruare, per ea tempora visus est.

Cum in Carolo rerum humanarum saepe despicientia sese ostenderet: non obscure tamen etiam studium apparebat sorores omnes recte collocandi. Id optime successit; Pontifice fauente; Deoque in primis cumulatissime praestante, quod bonus ille Gibertus eximia pietate sperauerat. Eas enim Principibus, ac diuitiis ditacioneque praestantibus viris in matrimonium dedit: Camillam quidem, quae prima fuit, Caesari Gonzagae, Melitiae Principi: Hieronymam Fabricio Gesualdo, Venusini Principis primo filio: Annam Fabricio Colungae, Marci Antonij Ducis Taliacotij itidem principi filio: Hortensiam Annibaldi Sittico, Altiphsij Comiti, & sororis Pontificis filio; non enim Hortensiam ex Margarita, sed ex alia vxore Giberti susceperat. Honestissimae fuerunt omnes: at Annae ijs moribus, eaque fuit sanctitate; vt in tanti fratris historia merito, de illa sit praecipue commemorandum. solidae pietati, rerumque diuinarum contemplationi maxime semper dedita fuit. vt non modicam noctis cuiusque partem, quae somno danda erat, in sacra supplicatione adhuc puella ponere soleret. At cum Fabricius adhuc adolescens diem suum obijisset; christianae disciplinae, piisque exercitationibus in dies magis intenta, tantum profecit; fratris exemplo, ac hortationibus in primis incitata; vt in eius precibus magnum domus suae praesidium Marcus Antonius vir prudentissimus collocaret. Vestitum mutare, seseque abdere in mo-

De Annae
sanctitate,
& ceterarum
sororum ma-
trimonijs.
CAP. IIIA.

nasterium constituerat; nisi consiliū
 dedisset Carolus, vt religiosam vitam
 domi agens, filios, quos ex Fabritio
 susceperat, non desereret; sed edu-
 caret pie, ac diligenter. Egentium
 iuuandorum studiosissima fuit. ex eo,
 quod separatim ei dabatur, ad suos,
 familiaeque sumptus, quantum pote-
 rat, detrahebat; & in eleemosynas cō-
 ferebat; vt ipsis etiam indumentis, ea
 de causa tritis admōdum vteretur.
 frequenter etiam, quod apponebatur
 in mensa, mōdica sibi retenta portio-
 ne, pauperibus dari iubebat. Ecclesia
 erat in Panormi regia, vbi illa, cum
 M. Antonio Siciliae prorege habita-
 bat; & in eam ex Annae domicilio adi-
 tus; vt commode posset in sacro loco
 eximium explere, contiuandae sup-
 plicationis desiderium. ibi quo arden-
 tiore animo precaretur; sanctissimam
 Eucharistiam haberi perpetuo cura-
 uit: & sacram statarum horarum pu-
 blicam praecationem, sacerdotis auctori-
 tate restituit. Cum autem humida es-
 set aetas, loco praesertim illo remo-
 tiore, in quo Anna manebat; contra-
 xisse videtur ex diuturna mora frigi-
 dam, grauemque totius corporis, pre-
 cipue capitis, affectionem; quam, vt
 diuinæ benignitatis munus, libenter
 vsque ad obitum tulit. Cum sanctissi-
 mam Eucharistiam sumebat; tam ar-
 denti, atque intimo sensu pietatis af-
 ficiebatur; vt duarum circiter hora-
 rum spatio, nullo fere motu, mente
 penitus in diuinis mysterijs defixa,
 permaneret. Sacerdotem cui confi-
 rebatur, quisquis esset, tantopere ob-
 seruabat; vt ne latum quidem, vt aiūt,
 vnguem ab eius voluntate discēdere
 auderet; tantoque honore, ac reue-
 rentia prosequeretur; vt diceret in-
 terdum; pedum eius vestigia cupere
 admodum se osculari. Tentari cum
 ea febris coepisset, ex qua mortua
 est; nihil patefecit: erant enim ex-
 tremi quadagenarij ieiunij dies quo-
 rum abinentiam nolebat interrumpere.

ad sacram Paschatis communi-
 nem venit in ecclesiam. per eos dies,
 qui pauci fuerunt ante mortem, solito
 loco nonnunquam ad meridiem vs-
 que; permansit orans. demum ingra-
 uescente morbo iacere coacta, de
 morte obeunda placidissime audiuit,
 ac hilariter: creditoribus iussit in pre-
 sentia satisfieri: & ex ea hora ro-
 gauit, ne filij amplius ad se adduce-
 rentur; quo magis ab humanis rebus
 remota, quæ spiritalia, coelestiaque
 sunt, quiete cogitaret. Humile funus
 ducendum praescripsit; coelestiaque
 amore vehementer accensa, diuinum
 viaticum accepit; & sacram extremi
 temporis vnctionem; cuius vnctionis
 loca sibi ante diligenter ablui iussit.
 cumque ad extremum vsque sensibus
 vigiasset; sacerdoti etiam singillatim
 coelites inuocanti respondisset; mor-
 tē obiit anno Domini M. D. XXC. II.
 Luxere eam Panormitani propemo-
 dum incredibiliter. tū verō eius cor-
 pus ita fere habuerunt, quemadmo-
 dum beatorum corpora solent haberi.
 luxere autem in primis pauperes,
 quorum se benignissimam parentem
 semper ostenderat. De Anna, ceteris-
 que sororibus satis.

Redeamus ad Carolum; cuius san-
 ctioris vitae desiderium triennij fere
 spatio; siue negotiorum, curarumque
 magnitudine; siue humano, falsoque
 pudore quodam retardatum; tum ar-
 dentius excitatum est, clariusque mul-
 to enituit; cum Federicus frater diē
 suum obiit, mense Nouembri anni
 M. D. LX. II. Florentissimi iuuenis in-
 teritus, qui dum ad summos honoris,
 atque amplitudinis gradus gloriose
 ingrederetur, de medio praeter om-
 nium opinionem sublatus est; ma-
 gnopere valuit; vt Carolus tum ipse
 vehementius commotus; tum alio-
 rum animos factos ad humanarum
 rerum imbecillitatem praesenti casu
 attentiores; conspicatus; ad praela-
 ram vitae hulus despicentiam; sacram
 que

Ad meliorem
 vitae studia
 se refert.
 CAP. V.